

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 704

гр. Варна , 16.06.2021 г.

ОКРЪЖЕН СЪД – ВАРНА в закрито заседание на шестнадесети юни, през две хиляди двадесет и първа година в следния състав:

Председател: Елина Пл. Карагьозова

като разгледа докладваното от Елина Пл. Карагьозова Търговско дело № 20213100900140 по описа за 2021 година

за да се произнесе взе предвид следното:

Предявени са обективно кумулативно съединени искове с правно основание чл.82, вр. чл.79, ал.1 от ЗЗД от „УИНД СТРИЙМ” ООД, ЕИК 148121984, със седалище гр. София, срещу ответника „ЕЛЕКТРОРАЗПРЕДЕЛЕНИЕ СЕВЕР” АД (с предходно наименование „ЕНЕРГО-ПРО МРЕЖИ” АД), ЕИК 104518621, със седалище гр. Варна, за осъждане на ответника да заплати сумата 266894.00 лева, представляваща обезщетение за имуществени вреди, изразяващи се в пропуснати ползи, изчислени като разлика между стойността на отдадената и произведена ел.енергия от вятърна електрическа централа, находяща се поземлен имот 001052 в с.Крупен, общ. Каварна, обл. Добрич, при работа на генератора с мощност 2MW за периода от 01.03.2018г. до 01.03.2021г и тази, която би отдавала при мощност 3 MW, претърпени поради неизпълнено задължение на ответника по Договор за достъп №ПД-Д13-224-10.10.2013г. от 30.09.2013г. да осигури на ВяЕц до електроразпределителната мрежа в пълен обем на номиналната присъединителна мощност, ведно със законната лихва върху сумата от датата на депозиране на исковата молба в съда, до окончателното изплащане на задължението.

В исковата молба се твърди, че ищецът е собственик на процесната ВяЕЦ, като фактическото ѝ присъединяване към електроразпределителната мрежа на „Е.ОН България Мрежи” АД с включването на присъединителните

съоръжения в паралел с електрическата мрежа е формално извършено през ноември 2010г. На 30.09.2013г. между страните е сключен договор при Общи условия за достъп на производител на електрическа енергия от възобновяеми източници до електроразпределителната мрежа на „Енерго-Про Мрежи” АД с №ПД-Д13-224-10.10.2013г. Ищцовата ВяЕЦ е присъединена към електроразпределителната мрежа на ответника, чрез Главна разпределителна уредба (ГРУ) 20 kV, находяща се в поземлен имот с идентификатор 40049.1.58 (стар идентификатор 001058), собствеността върху която е придобита от ответното дружество по силата на Нотариален акт за покупко-продажба на недвижим имот с вх. рег. №2355 от 09.08.2010г., Акт №85, том VII, стр. 24668 на АВ – Каварна. Още след присъединяването на централата на ищеца към електроразпределителната мрежа подаването на произвежданата от същата електрическа енергия е било ограничено от „Е.ОН България Мрежи” АД до мощност от 2MW. от общо уговорените 3MW. Едностранно въведеното ограничение представлява неизпълнение по чл.79 ЗЗД на договорните задължения на ответното дружество да осигури достъп до електроразпределителната мрежа на пълната присъединена мощност, поради което се претендира обезщетение за претърпените от ищеца пропуснати ползи, изчислени като разлика между стойността на отдадената и произведена от централата ел.енергия и тази, която би отдала при мощност 3 MW.

В срока по чл. 367 от ГПК ответникът депозира отговор, в който оспорва предявения иск като неоснователен и недоказан и обективира искане за спиране на производството по делото до приключване на т.д. №322/2017г. на ВОС, имащо за предмет иск за реално изпълнение на процесния договор за достъп.

Съдът, след извършена служебна справка в деловодна система, констатира, че т.д. №322/2017г. на ВОС има за предмет предявени от ищеца „УИНД СТРИЙМ” ООД срещу ответника „ЕЛЕКТРОРАЗПРЕДЕЛЕНИЕ СЕВЕР” АД обективно съединени иски както следва:

1./ иск с правно основание чл.79, ал.1, предл.1-во от ЗЗД за осъждане на ответника да изпълни задължението си по чл.1, ал.1 от Договор при Общи условия за достъп на производител на електрическа енергия от възобновяеми източници до електроразпределителната мрежа на „Енерго-Про Мрежи” АД с

№ПД-Д13-224-10.10.2013г., като осигури на ищеца безпрепятствен достъп до собствената си електроразпределителна мрежа, на пълната инсталирана мощност от 3 MW на ВяЕЦ с. Крупен, собственост на „Уинд стрийм” ООД.

2./ иск с правно основание чл.49, във вр. с чл.45 ЗЗД за осъждане на ответника да заплати на ищеца сумата от 642 809,99 лева, представляваща обезщетение за вредите, които виновно му е причинил чрез своите служители, като неправомерно е ограничавал капацитета на производствената мощност на собствената на ищеца ВяЕЦ до 2 MW или напълно я е изключвал от електроразпределителната мрежа, изразяващи се в разликата между отдадената произведена електрическа енергия съобразно ограничената присъединена мощност и пълната мощност от 3 MW, която би отдала, за периода от 16.03.2012 г. до 28.02.2017г.

3./ В условията на евентуалност, иск с правно основание чл.82, във вр. с чл.79 от ЗЗД за осъждане на ответника да заплати на ищеца сумата от 276 747,55 лева, представляваща обезщетение за пропуснатите ползи в резултат на забавата му да изпълни задължението си по чл.1 ал.1 от Договор при Общи условия за достъп на производител на електрическа енергия от възобновяеми източници до електроразпределителната мрежа на „Енерго - Про Мрежи” АД с №ПД-Д13-224-10.10.2013г. като осигури достъп на цялата инсталирана мощност на Централата от 3 MW, които вреди се изразяват в разликата между стойността на електроенергията, която би отдала, ако беше изпълнен уговорения по договор достъп на пълната инсталирана мощност от 3 MW и действително отдадената произведена електрическа енергия при ограничена присъединена мощност през периода от 16.03.2014 г. до 28.02.2017г.

По т.д. №322/2017г. на ВОС е постановено невлязло в сила Решение №260117/10.06.2021г., с което исковете по чл.79 от ЗЗД и чл.82 от ЗЗД са отхвърлени, а производството по иска по чл.45 от ЗЗД е прекратено, постъпило след служебно изисканите преписи от относимите за преценката по чл.229 от ГПК материали по делото.

Съдът като взе предвид, че предмет на т.д. №322/2017г. на ВОС е иск между същите страни за реално изпълнение на процесния договор, намира, че същото има преюдициално значение за релевантния за спора факт дали ли е

договорно неизпълнение като източник на твърдяното спорно материално право. Отричането със сила на пресъдено нещо на твърдяното договорно неизпълнение би било обвързващо за страните и съда с оглед забраната за пререшаването на разрешен окончателно правен спор – чл.299 ГПК. Между претенциите по чл.82 от ЗЗД предмет на двете производства също са налице общи правопораждащи факти, които следва да бъдат установени по идентичен начин, доколкото се касае за предявени претенции за различни части на вземане, произтичащо от един и същ договорен източник, но кумулирани за различни периоди от време. Когато силата на пресъдено нещо по преюдициалния въпрос е в процес на формиране, разпоредбата на чл.229, ал.1 т.4 ГПК задължава съда да спре обусловеното от нея производство, докато тя се породи и може да бъде взета предвид.

С оглед изложеното съдът намира, че са налице предпоставките на чл.229, ал.1, т.4 от ГПК за спиране на настоящото производство, до приключване с влязъл в сила съдебен акт на спора по т.д. №322/2017г. на ВОС.

Мотивиран от гореизложеното, Варненският окръжен съд

ОПРЕДЕЛИ:

СПИРА производството по т. д. № 140/2021г. по описа на Варненски окръжен съд, Търговско отделение, до окончателно приключване на производството по т. д. т.д. №322/2017г. на ВОС, Търговско отделение, на основание чл. 229, ал. 1, т. 4 от ГПК.

Определението подлежи на обжалване с частна жалба пред Варненски апелативен съд в едноседмичен срок от връчването му на страните.

Препис от определението да се връчи на страните чрез процесуалните им представители.

Съдия при Окръжен съд – Варна: _____